

ПРОТОКОЛ

№ 81

гр. Сливен, 13.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Д. С.

Съдебни И. П. Загорев

заседатели: Виолета М. Алексиева

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева
и прокурора И. К. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Д. С. Наказателно дело от общ характер № 20222200200403 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

Окръжна прокуратура Сливен, редовно призована, се представлява от прокурор И. И..

Подсъдимият Ц. В. Г., редовно призован, се явява лично.

Подсъдимата А. И. П., редовно призована, се явява лично.

За двамата подсъдими се явяват защитниците им адв. М. М. от АК – Сливен и адв. С. П. от АК – Сливен, редовно упълномощени от по-рано.

Частният обвинител Р. А. А., редовно призована, се явява.

Частният обвинител Й. И. У., редовно призован, се явява.

Частният обвинител Й. С. И., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител Н. И. У., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител А. И. У., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител М. Б. К., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител Б. М. К., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител З. М. К., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител Д. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител Я. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител Г. А. М., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител И. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител Й. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител М. А. А., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител С. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител С. А. И., редовно призована, не се явява.

Частният обвинител Г. А. И., редовно призован, не се явява.

Частният обвинител А. А. И., редовно призована, не се явява.

За всички частни обвинители се явява адв. К. Е. от АК - Сливен, надлежно упълномощена от съдебното производство.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Е.: Няма процесуална пречка. Да се даде ход на делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

ПОДС. Г.: Да се даде ход на делото.

ПОДС. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма законова пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД на делото.

Производството продължава във фаза на съдебното следствие.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам нови искания извън посоченото в предходното

заседание.

АДВ. Е.: Нямам нови искания.

АДВ. М.: Нямам нови искания.

АДВ. П.: Нямам доказателствени искания.

ПОДС. Г.: Нямам доказателствени искания.

ПОДС. П.: Нямам доказателствени искания.

Подс. Г.: Не желая да давам допълнителни обяснения.

Подс. П.: Не желая да давам допълнителни обяснения.

Съдът като взе предвид, че свид. А. Х. П. се е явила в съдебно заседание на 24.01.23 г., за явяването ѝ като свидетел следва да ѝ бъдат заплатени пътни разноски в размер на сумата от 70.00 лв., съобразно представените документи от нея, платими от бюджетните средства на съда, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ на свидетелката А. Х. П. пътни разноски в размер на 70.00 лв. от бюджетните средства на съда.

Съдът на основание чл.283 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА писмените доказателства по делото, вкл. описаните в обвинителния акт и в досъдебното производство писмени доказателствени материали.

ПРИОБЩАВА същите към доказателствения материал по делото.

СТРАНИТЕ: Нямаме възражения по писмените доказателства. Не ги оспорваме.

Съдът на основание чл.284 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА вещественото доказателство по делото, а именно: 1 бр. един брой СД, записи на три броя разговори от национален оператор 112.

СТРАНИТЕ: Нямаме възражения по веществените доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. Е.: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. М.: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. П.: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

ПОДС. Г.: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

ПОДС. П.: Нямаме искания за други доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна. По делото са събрани всички посочени от страна на прокуратурата и от страните доказателства. Не се налага събирането на други доказателства. Страните не правят искания, които да са пречка за приключване на съдебното следствие, с оглед на което следва да се приключи съдебното следствие и да се даде ход на съдебните прения.

Поради изложените съображения и на основание чл.286, ал.2 НПК и чл.291, ал.1 НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА съдебното следствие.

ДАВА ХОД на

СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ДАВА ДУМАТА на прокурора за произнасяне на обвинителна, съответно защитна реч.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, поддържам обвинението срещу двамата подсъдими така, както им е предявено с обвинителния акт. От събраните в хода на досъдебното производство доказателства, които бяха проверени в хода на съдебното следствие, както и от събраните допълнителни такива пред съдебния състав, се установи по безспорен и категоричен начин, че престъплението, за което им е повдигнато обвинение е извършено, както и че е извършено от подсъдимите. Фактическата обстановка се установи такава, каквато е описана в обвинителния акт, поради което не смятам да се спирам на нея и да я преповтарям. По повод доказателствата: Предлагам като цяло да се кредитират показанията на свидетелите Р. А., М. А., С. М., И. Н. и Й. У.. Всички изброени са били очевидци на нанесения побой и в най-голяма степен изнасят подробности за случилото се. Макар да не са преки очевидци на побоя, останалите свидетели, а именно Д. И., М. К., Н. У. и А. са имали непосредствени впечатления от състоянието на пострадалата след побоя. Виждали са нараняванията ѝ и са добили впечатления от уплахата ѝ и като цяло психическото състояние. Показанията на всички изброени по-горе свидетели в основни линии и по съществените въпроси се препокриват, не са противоречиви и са в унисон с останалите доказателства по делото. На това основание предлагам да ги кредитирате. Естествено, налице са и някои противоречия, които обаче не са толкова съществени и ви моля при оценката на показанията на тези свидетели, съдебният състав да има предвид няколко момента. Свидетелите са наблюдавали случващото се при силна уплаха, по тъмно време, при суматоха, при която събитията се развиват много бързо. Не на последно място, следва да се отчете и ниското ниво на правосъзнание у тези хора, както и че имат проблеми с разбирането на български език. В този смисъл наличието на някои противоречия, като например с какво средство е

нанасян побоя, дали е метална тръба или дървен прът, не е толкова съществено, тъй като поначало при посочените по-горе причини е възможно да има объркване и неправилно възприятие. Напротив, смятам, че ако всички показания бяха идеално еднакви, точно в такава ситуация би възникнало съмнение за достоверността им. Относно показанията на разпитаните няколко полицейски служители, смятам че същите са достоверни и следва да се кредитират. Моля обаче при оценката им да отчетете условията, при които същите са възприемали обстановката. Било е тъмно, пострадалата е била силно уплашена, от което е идвало и нежеланието ѝ да посети лекар, както и полицейските служители да придобият реална представа за случилото се. Предлагам да кредитирате и показанията на служителите на аерогарата, в основните им части, с изключение на противоречивите твърдения на свид. И. върху пострадалата, както и за самото падане на пострадалата. Същите твърдяха и за изключително силен удар на главата на пострадалата, докато прегледалата я малко по-късно свид. П. твърдеше, че не е констатирала никакво нараняване на главата. Показанията на тези свидетели бяха противоречиви по отношение на ситуацията с оказване на помощ от свид. И.. Първо, беше твърдение, че паднал върху нея, а после, че паднал до нея и така нататък. Въпреки това, смятам че това обстоятелство няма толкова съществено значение, тъй като беше изключено, включително и от вещото лице А. то да е основна причина за първоначално увреждане на слезката или пък да е начало на така наречения втори етап от разкъсването ѝ. Не така стои въпР. с показанията на свидетелите Р. П., Г. и Елена Й.. В основни свои части същите противоречат, както с останалите доказателства по делото, така и помежду си, така също и с обясненията на самите подсъдими. Съвсем накратко цитирам, според свид. П.: „Пострадалата дори не е падала на земята по време на побоя“, според свид. Г. пък изобщо не е имало удари от никого, докато свид. Й. сочи, цитирам: „Ц. ѝ удари един шамар“. Не така стои въпР. и с обясненията на подсъдимите. Смятам същите за недостоверни, противоречащи на останалите доказателства и представляващи единствено защитна теза, целяща избягване от наказателна отговорност. Моля, при оценката на техните обяснения да се изследва и тяхната еволюция. В обясненията си, дадени още на предварителната проверка, подс. Г. сочи, че е ударил шамар на пострадалата, след което съпругата му и пострадалата са се хванали за косите и паднали. Не сочи за никакъв удар от никого, но пък

признава, че е държал туба и е заплашвал да запали къщата. Подсъдимата пък сочи, че ударил път пострадалата, но само по дупето. По-късно, вече при повдигане на обвинение и когато разбират, че нещата стават по-сериозни, обясненията на двамата подсъдими са вече съгласувани. Вече и двамата отричат подс. Г. да е удрял пострадалата, а тубата се превръща в бутилка от безалхолно. Естествено, че обясненията от проверката нямат процесуална стойност, но няма пречка да се вземат предвид при оценката на достоверността на обясненията на подсъдимите. И въпреки всичко отново са налице и някои противоречия между двамата. Докато подсъдимият Г. твърди, че другата подсъдима е ударила в дясната част на тялото пострадалата два пъти, подсъдимата П. говори за един удар от другата страна на тялото, а именно вляво. Така че, като цяло смятам обясненията им за изцяло необосновани и освен с цел избягване на наказателна отговорност, имат и резервен вариант, т.е. поемане на вината от подс. П., тъй като същата е неосъждана. По отношение на експертните заключения не смятам, че има основания да не се кредитират приетите заключения на изготвените експертизи. Същите са достатъчно пълни и ясни, а също така и обосновани, не възниква никакво съмнение за тяхната правилност. Вещото лице М. А. беше достатъчно ясен и категорично защити заключението си, давайки да се разбере, че слезката на пострадалата е била сериозно наранена при побоя на 20 септември, че се касае за двумоментно разкъсване и че това е причината за смъртта на пострадалата. Моля, специално внимание да обърнете на заключението на техническата експертиза, свалила на хартиен носител записа на разговорите от телефон 112, още повече, че едва ли има по-категорично доказателство. Разговорите към спешния телефон са се случили незабавно след инцидента. Било е суматоха, било е стресова обстановка, ситуация при която не е възможно и не е логично някой да наглася показания, ситуация, която си личи от самия разговор. В тази връзка държа да цитирам накратко няколко извадки, на които следва да се наблегне при оценката на останалите доказателства и съпоставката им с категорично установените. Свид. М. А. казва: „Биха леля ми, много я биха на момичето майката и бащата. Бая я биха, те в ръката имат нож и на нея посягат“. И цитат от думи на самата пострадала в края на последния разговор: „Много бият мене, кръв повръщам, направо умирам“. В обобщение смятам, че по безспорен начин се доказва следното: Двамата подсъдими са били раздразнени от изчезването на дъщеря им и са

имали повод да търсят сметка от семейството на пострадалата. Безспорно е, че същите са нанесли жесток побой на пострадалата, удряйки я с тъпи предмети, като сопа, дръжка на нож, ръце и крака. Безспорно е, че част от ударите са в левия хълбок и са причинили така нареченото двумоментно разкъсване на слезката. И двамата подсъдими са удряли безразборно пострадалата, като всеки от тях е допринесъл с поведението си за започналия процес на разкъсване на слезката и не е възможно да се отграничи кой точно удар е дал началото или кой е допринесъл в най-голяма степен за този процес. Безспорно е също така, че седмица по-късно е започнал втория етап от разкъсването, което е и причината за леталния изход, изход, който е в пряка причинно-следствена връзка с нанесените травматични увреждания, седмица по-рано. Обективните находки, а именно съсирената кръв в слезката категорично доказва, че падането на летището, доколкото е имало такова, не е самостоятелна причина за смъртта, а само е възможно да е ускорило така наречения втори етап от разкъсването, но който етап така или иначе е бил неизбежен в един бъдещ момент. От правна страна отново ще посоча, че в обвинителния акт подробно съм мотивирал квалификацията на деянието по чл. 115 от НК. Същите мотиви са актуални и към момента и не смятам за необход. да ги преповтарям. Тъй като беше отправено искане за психиатрична експертиза за установяване на афект, искам да отбележа, че в случая не може да става дума за състояние на физиологичен афект по смисъла на НК. Първо, защото от узнаването на фактите, които са предизвикали раздразнение у подсъдимите до момента, в който са предприели действия да търсят сметка на пострадалата, е изминал достатъчен период от време и второ, доколкото е било налице раздразнение у подсъдимите, то по никакъв начин не е било предизвикано от самата пострадала, а е било предизвикано от сина ѝ и собствената им дъщеря.

По въпр. за наказанието, ако разбира се признаете подсъдимите за виновни, предлагам интензивността на нанасяните удари, яростта при побоя и продължителността на ударите, с които подсъдимите са нанесли телесната повреда, т.е. първия етап от разкъсването на слезката, да приемете като отегчаващи вината обстоятелствата, а чистото съдебно минало на П., частичните самопризнания от нейна страна, не на последно място negliжирането на нараняванията от страна на самата пострадала, също така уголемената слезка, в резултат на заболяването на черния дроб, което

увеличава нейната податливост на травматично увреждане, както и предизвикваното раздразнение от страна на сина на пострадалата и тяхната дъщеря, да приемете като смекчаващи вината обстоятелства. Явно е, че има превес на смекчаващите вината обстоятелства, поради което предлагам, ако ги признаете за виновни, да им наложите наказание под предвидения в закона минимум, като смятам, че едно наказание от 5 год. лишаване от свобода и 3 год. лишаване от свобода при общ режим, при условията на чл. 55 от НК, съответно за подс. Г. и подс. П., ще бъдат достатъчни за постигане целите на наказанието и за осъществяване на личната и генерална превенция.

АДВ. Е.: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, това, което каза уважавания от мен прокурор няма да го преповтарям по повод кои доказателства да бъдат кредитирани. Това, на което аз ще се спра, са няколко момента. Безспорен е факта, че подсъдимите Г. и П. са извършили убийство по чл. 115 от НК, съгласно подкрепените доказателства и в обвинителния акт, подробно посочени. Видно от заключението на съдебномедицинска експертиза, починалата е получила множество мекотъканни увреждания и кръвонасядания, като локализацията и интензитета на нанесените ѝ удари са довели до засягане на вътрешните ѝ органи в дълбочина, като е настъпило разкъсване на паренхима на слезката, с развитие на субкапсулен хематом. След разкъсването на тази слезка е последвал разлив на кръв в коремната кухина, което съответно е причинило хеморагичен шок и е настъпил леталния край за пострадалото лице. Това всичко е изписано изключително подробно в съдебномедицинските експертизи. Относно непотърсената лекарска помощ, което най-вероятно е част от защитната теза на защитниците, то безспорно е записано в експертизата на д-р А., че е невъзможно организма на И. да се възстанови, че това увреждане е можело по всяко време да доведе до настъпване на смърт и съответното увреждане е причинило постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота на пострадалата, съответно на починалата С. И.. Извършената в съдебния процес фоноскопска експертиза на обажданията на тел. 112 във фаталната нощ на 20.09.21г. и отбелязаното в протокола на вещото лице П. са записани три обаждания като първото е в 21.53 ч. На него основно е говорило лицето М. А., като многократно повтаря: „Биха леля ми, много я биха, на момчето майката и бащата“. На въпрос на оперативния служител „Има ли нужда от линейка“, М. А. няколко пъти е отговорил: „Да,

да, да. Не добре леля, бая я биха. Има нужда от линейка. Тя се казва С. А. И..“ Второто позвъняване, което е 3 минути по-късно - 21,56 ч. отново на телефона е М. А. и казва: „Да, много я биха майката и бащата на момичето. Хващам ги, ама те имат нож, те мене посягат, леля ми я биха, ем бая я биха. По-живо идвайте, защото тези хора пак ще идват.“ И вече третото обаждане, което е било 20 минути, може 25 минути по-късно, в 22,20 ч. минути, отново първоначално лицето М. А. е разказал ситуацията, която се е случила, как са ходили да бият леля му, е дал телефон на починалото дете С. И. и тя е казала: „Много бият мен, повръщам кръв, повръщам. Моля ти се, викай полицаите да идват, направо умирам. Не знам къде съм.“ Отново от лекарите специалисти разбрахме, че се наблюдават силни удари в главата. Това казва в съдебно заседание д-р А. П. и потвърди, че един от симптомите при повръщане, е много силен удар в областта на главата. Буди недоумение защо повече от половин час на мястото не е имало полицейски органи. Освен това, на тел. 112 е поискана и специализирана медицинска помощ, поискана е линейка. Ще се изразя меко, някой не си е свършил работата, тъй като полицейските органи са отишли на място най-вероятно след 22,30 ч. или по-късно и съответно не е предоставена медицинска помощ на лицето и многократно в съдебно заседание твърдят, че пострадалата не е поискала такава. Дори и да е така, след преживяното от починалото лице - огромен стрес, огромна уплаха, адреналина най-вероятно също е бил на макс и болките най-вероятно са били много силни и непоносими за починалото дете, след като е мислела за децата си, които са били с нея и е твърдяла, че е много зле и че ще умира, е било редно и задължително да ѝ бъде оказана такава медицинска помощ. В съдебномедицинските експертизи на д-р А. са посочени какви са заболяванията на починалата С. И., като е отбелязано, че тези заболявания, болестни увреждания във вътрешните органи системи, както и алкохолната концентрация, не могат да бъдат пряко отнесени към разкъсване на слезката. Записано е също, че уврежданията са получени в резултат от ударното въздействие на твърди тъпи предмети с ограничена контактуваща повърхност, по механизма на удари с или върху такива посредством човешки ръце, свити в юмруци, човешки крака, метална тръба, дръжка на нож, дървен прът др. В експертизата е записано, че са били нанесени не по-малко от поне два удара, като тяхната бройка може да е много по-голяма, но тези два удара следва да бъдат нанесени и са нанесени последователно в една и съща област, в един

кратък времеви период и с голям интензитет, каквито са кръвонасяданията по гръдния кош, гръдно-поясната област на трупа отговарят да са получени, както пише експерта, не по-късно от 7 дни преди настъпване на смъртта. Всички травматични увреждания подробно и простичко са обяснени от свидетелите Р. А., М. А., Д. А. И., С. М., И. А. Н., Й. У., Н. У., А. У., М. К., А. Щ. и д-р П., като тези свидетели разказват подробно как е бита С. И., къде е удряна, как е държана за косата, блъскана, ритана, мачкана по гръдно-коремната част с крака от двамата подсъдими, с дръжката на ножа удряна в главата и в коремната област, надолу към слабините и бедрата, като простичко тези свидетели казват колко големи и страшни са били синините, които са видели и които са имали патладжанен цвят, синьо- черни. Подробно в съдебна зала д-р А. обясни когато се нанасят удари с тъпи предмети и в кои области на човешкото тяло се образуват именно такива тъмни кръвонасядания и къде съответно по-светли такива. От д-р А. също беше обяснено, че с оглед на сериозните травматични увреждания на меките тъкани и вътрешните органи на пострадалото лице, това е причината за повръщане на кръв и пикаене на кръв, а не това, че починалата е имала цероза на черния дроб. Задълбочено и подробно беше обяснено и как се образуват кръвните съсиреци, намерени в коремната кухина и съответно количеството излязла течност от коремната кухина. Дори се оказа, че заболяването на С. И., церозата на черния дроб, е забавила тези кръвосъсиреци, което всъщност е довело до може би до малко повече живот. Другите свидетели – Р. П., Д. Г., Е. Й., близки на подсъдимите, първоначално започват да разказват какво са видели от побоя на С. И., като дори и Д. Г. казва, че умрялата жена беше там, но имаше деца, паднаха на земята, докато се дърпаха за косите. Умрялата ме прегърна и ми каза на нашия език: „Спаси ме. Аз разбрах, че искаше да я спася, да не я удрят.“ След което започват тези трима свидетели да разказват, че починалото лице не е било бито, а само са се скубали и съответно, че Ц. Г. е ударил един шамар на пострадалата, че с дръжката на метлата П. е започнала да троши прозорците. Впоследствие, след поредния въпрос на съда и на защитниците им, забравят какво са казали и продължават да говорят за боя и за ударите в множествено и число. Извършителите Г. и П. не приемат и не осъзнават значимостта на човешкия живот. Същите те се изживяват като „загрижени родители“, които най-вероятно не са възпитали добре дъщеря си М., дете което най-вероятно се страхува от тях и не желае да го омъжат по

техните традиции за човек, който не обича и затова ги лъже, че отива за пица, а всъщност желае да избяга от тях с любимия си и не желае да я открият. Звучи уплашена по телефона вечерта, когато родителите ѝ са нанасяли жестокия побой върху С., защото се страхува да не се случи най-вероятно и на нея същото. Не желае да се прибере при родителите си, а иска с нея да отиде и А.. Сега, след като родителите ѝ са в затвора, М. се е прибрала от Германия и не е потърсила родителите си в затвора в Бургас и в Сливен, а отива при своя приятел.

Твърдя, че от субективна страна е извършено престъплението по чл. 115 при пряк умисъл и се проявила изключителна ярост, ожесточение и безчовечност, а пък обекта на престъпление, съгласно разпоредбата на чл. 28 от Конституцията е правото на живот, като подсъдимите са посегнали върху човешкия живот на починалото лице С. И.. Няма да подкрепя твърдението на представителя на Окръжна прокуратура, че има изключително много смекчаващи вината обстоятелства и че се иска едно наказание много под минимума, който е предвиден в НК, за което оставям на почитаемия съд да прецени, да определи. Моля почитаемия съд да обсъди разпоредбите на Наредбата за адвокатските възнаграждения, адвокатския хонорар, който следва да бъде заплатен съгласно тези минималните изисквания на адвоката, който защитава пострадалите лица в настоящото производство, които са конституирани като частни обвинители.

ЧАСТНИЙ ОБВИНИТЕЛ Й. У.: Съгласен съм с това, което каза моят адв. Е..

ЧАСТНИЙ ОБВИНИТЕЛ Р. А. А.: Съгласна съм с казаното от адв. Е..

АДВ. М.: Уважаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, обвинението срещу подсъдимите за извършено престъпление по чл. 115 във вр. с чл.20 ал.2 от НК остана недоказано, както то обективна, така и от субективна страна. От събраните по делото писмени и гласни категорично се установиха само два факта - възникнала разпрания в процесната нощ между подсъдимите и пострадала и факта на настъпване на смъртта на пострадалата 8 дни по-късно. Всичко друго, което следваше да се установи, за да се направи еднозначния категоричен извод, че между тези две събития има причинно-следствена връзка, респективно, че подсъдимите са виновни за смъртта на пострадалата, остана недоказана. В процесната нощ

подзащитните ми са отишли в дома на пострадалата и това е факт. Отишли са с единствената цел да търсят информация къде се намира непълнолетната им дъщеря. Не са носили нищо в ръцете си, не са били въоръжени, видно от свидетелските показания, от хората, които са тръгнали с тях. За жалост не можахме да чуем свидетелските показания на още трима очевидци, които първоначално с тази групичка тръгват към дома на пострадалата, но няма никакви събрани гласни доказателства категорични и еднозначни, че тази група ведно с подзащитните ми са тръгнали въоръжени и са отишли в дома на пострадалата с намерението да ѝ причинят нещо лошо. След като не са получили от пострадалата очакваните отговори, подсъдимата П. и пострадалата И. започнали да се карат, да крещят, да се дърпат, да си скубят косите и съвсем обичайно за общността, към която принадлежат, нещо съвсем обичайно, че жените са разправят помежду си, без да се намесват мъже, като разправията им в това се изразява - да си скубят косите, паднали са на земята, пострадалата по гръб, върху част от тялото ѝ подсъдимата П.. След това подс. Г. е започнал да опъва пострадалата за ръката, ударил ѝ шамар и според неговите собствени думи и според гласните доказателства на очевидци в опит да я накара да се изправи и да тръгне с тях, за да ги заведе при дъщеря им. Пак отново, за да я подкани да тръгва пострадалата, подсъдимата П. я ударила един или два пъти по седалището с част от дървена дръжка на метла. Това е разказа на двамата подсъдими за събитията в процесната нощ. Това се потвърждава от присъствалите там на място свидетели Р. П., Д. Г., Е. Й., които с показанията си описват същите факти и потвърждават обясненията на подсъдимите. Разбира се, следва да се отчете евентуалната заинтересованост на тази група свидетели, с оглед близките им родствени отношения с двамата подсъдими, но и другата група свидетели, които са очевидци или твърдят, че са такива, също са заинтересовани предвид родствените им отношения с пострадалата. Обяснимо е желанието на тези близки на пострадалата, визирам свид. Р. А. – нейна майка, свид. М. А. да преекспонират ситуацията и да наситят емоционално видяното от тях, да си измислят, да покажат повече от това, което са видели, за да засилят краските, все пак е имало ситуация Н.цеприятна. Свид. А. твърди, че е очевидец и описва факти, на които видно не е била свидетел, защото категорично се установи и то чрез разпита на другия свидетел М. А., че още докато двете жени са започнали да се карат и да си скубят косите, А. е тръгнала да вика близки хора за помощ. При разпита

на тази свидетелка А., всички станахме свидетели как многократно ѝ се подсказваше от присъстващите в залата, които бурно реагираха, когато тя казваше нещо различно от предварително заученото. Същата свидетелка твърди, че пострадалата И. била паднала на земята по корем, дори на всички тук присъстващи показва как точно е паднала по корем и тогава, в това положение на пострадалата, ѝ били нанасяни удари от подсъдимите и че дори пострадалата в това време държала двете си малолетни деца в ръце. Същата описва, че като излязла свидетелката С. М. и се развикала, подсъдимите били тръгнали срещу с нож. От показанията ѝ действително останах с впечатление, че е присъствала през цялото време на разправията, което обаче не е вярно и свид. С. М., самата казва, че е излязла, когато всичко е било приключило. Другият очевидец М. А., за който няма съмнение, че е бил на място, описва един продължителен и жесток бой на пострадалата, според него продължил 15 минути, при който И. е била съборена по гръб и са ѝ нанасяли удари по лицето и по всички части на тялото. Дори двамата подсъдими са стъпвали върху тялото ѝ и са я мачкали. Да, обаче тези твърдения на свид. А. не намират подкрепата си в заключението на съдебномедицинската експертиза, съгласно което заключение при аутопсията на пострадалата са установени само две кръвонасядания, описани в заключението на д-р А. - кръвонасядане по меката черепна покривка теменно-тилно, за което вещото лице сочи, че са получени при падането на пострадалата на земята, малко преди смъртта ѝ на летището и кръвонасядания в лявата странична повърхност на гръдния кош по гръдно-поясната област. Не са намерени травми и кръвонасядания по някои други части на тялото, в това число по краката, половия орган, по лицето, няма следи от големия бой, за който свидетелстват групата свидетели от страната на обвинението. Няма констатирани кръвонасядания повече от това, което е описано в заключението и което съответства по-скоро на обясненията на подсъдимите. Представителят на държавното обвинение много удобно се опита да оправдае и заобиколи сериозните противоречия в показанията на първата група свидетели, */тези на обвинението и очевидци/*, тъй като било тъмно, били уплашени, трудно възприемали, трудно обяснявали поради незнание на езика, но ако това се приеме като аргумент, по-скоро ще постави под съмнение изобщо годността на тези свидетели правилно да възприемат и да възпроизвеждат факти, да дават достоверни показания. Същото важи за тъмното, за уплахата, за стандартната ситуация, в която са

поставени и другата група свидетели, тези, които са били заедно с подсъдимия. И по същия начин може да се оправдае и противоречието в техните показания. По делото са разпитани трима полицейски служители, които са се отзовали на сигнала, подаден на телефон 112 същата нощ. Те също потвърждават обясненията на подсъдимите. Свидетелите С., П., Ж. са безпристрастни, обективни, дават показания от позицията на служители на полицията, които са осъществили пряк и непосредствен контакт с пострадалата веднага след процесното събитие. Те заявиха пред съда, че пострадалата се оплакала, че била ударена веднъж по гърба, не видяла от кого, не видяла с какво. Предполагала, че удара е нанесен от подсъдимия Г.. И тримата свидетели свидетелстваха, че не са възприели никакви видими наранявания. Нямала е следи от бой по откритите части на тялото и лицето. Придвижвала се е сама, изглеждала е нормално, извън превъзбудеността ѝ. Тези показания считам, че трябва много внимателно да бъдат преценявани при оценката на останалите гласни доказателства и при преценяване на извършеното от подсъдимите, както и по отношение участието на всеки от тях в изпълнителното деяние. Какви точно травматични увреждания е получила пострадалата в процесната нощ остана недоказано. Недоказани са и конкретните действия от страна на всеки един от подсъдимите, недоказан е механизма на причиняване на телесните увреждания, недоказани са използваните средства. Съгласно заключението на вещото лице, непосредствената причина за смъртта на пострадалата е двуетапно разкъсване на слезката, което вещото лице свързва с нанесения побой на 20 септември, само защото има данни за такъв побой, не толкова, че има обективни находки за същото. Но трябва да се обърне внимание, че вещото лице даде и други възможни причини и ситуации, при които може да се получи подобно разкъсване и които съвсем не могат да бъдат изключени със събрания доказателствен материал. Слезката на пострадалата е била уголемена, */безспорно е установено при аутопсията/*, била е с изтън. стени на капсулата, вследствие на болестното въздействие на заболяването цероза на черния дроб, от което е страдала пострадалата И.. В това състояние слезката е била лесно уязвима и ранима и всяко едно по-голямо натоварване, дори вдигане на тежест или случаен удар, са могли да доведат до разкъсването ѝ. По никакъв начин не се изключиха тези множество вероятни причини за разкъсването на този орган, което е довело и до фаталния край.

Акцентирането е единствено и само върху нанесения побой, така описан в обвинителния акт и изхождайки от това, че е имало ситуация, че е имало удари, се опитва обвинението да нагоди всички последици именно към тази първопричина. Друг сериозен пропуск в обвинителната теза намирам в категоричната и недоказаност на давността на получените травматични увреждания. Не по-малко от поне седмица преди смъртта, каза вещото лице, а на въпР. колко най-много, не можа да даде дори приблизителен отговор. Това поставя сериозно под съмнение, че разкъсването на слезката е настъпило точно в резултат на процесните събития на 20.09.21г. Пострадалата е имала проблем с кръвосъсирването. В деня на смъртта си е била употребила алкохол. Вещото лице в съдебно заседание потвърди, че кръвонасяданията, които са получени при пострадалата, предвид нейното заболяване на черния дроб, могат да дадат погрешна интерпретация, с оглед на това, че техния възстановителен период е забавен. Вещото лице каза, че могат да изглеждат по-скоро получени нараняванията, тъй като организма забавя възстановяването и му трябва по-дълъг период от време за пълно възстановяване. Това поставя въпР. кога и как са получени травмите у пострадалата, въвели разкъсване на слезката. Дали са получени на 20.09.21г. Ако е погрешна интерпретацията и изглеждат по-скоро получени, отколкото са, тогава следва ли, че са получени преди процесната нощ. Медицински находки, които да дадат категоричен отговор на тези въпроси няма. Отговорите на вещото лице по отношение на давността на травмите са нееднозначни, твърде теоретизирани, голословни. Заключение на вещото лице, на което се опира обвинението, има и други спорни моменти. Вещото лице в писменото си заключение твърди, че съдейки по броя на кръвонасяданията може да се направи извод, че ударите са били не по-малко от два, като е възможно да са повече, но са били нанасяни в ограничена област, последователно, в кратък времеви интервал, т.е. с голям интензитет. В съдебно заседание, при отговора на поставени допълнителни въпроси, вещото лице потвърди, че ако са достатъчно по големина и сила ударите, т.е. с голям интензитет, е твърде възможно да предизвикат увреждане на други органи и системи. Но в този случай такива не са установени. Не са установени увреждания на други органи и системи, а двуетапното разкъсване на слезката не води до уриниране и изхрочване на кръв, което се е случвало с пострадалата и което поставя под въпрос действителното ѝ здравословно

състояние от преди процесните събития, респективно действителната причина за смъртта ѝ. От медицинска гледна точка останаха неизяснени множество факти относно вида и характера на травмите, непосредствената причина за разкъсването на слезката, кога и как се е получило и най-вече причинно- следствената връзка между процесния побой и настъпилата смърт на пострадалата. Вещото лице в заключението си дава една алтернативна причина, нанесени удари на дата 20 септември, но теоретично не изключва множество други, което прави обвинението недоказано. Предвид горното, моля съда да оправдае изцяло подзащитните ми по повдигнатото обвинение за умишлено убийство, поради недоказаност. Ако бъдат признати за виновни по това обвинение, то считам, че ще е единствено въз основа на противоречиви доказателства, касаещи недоизяснени факти, игнорирайки всички съмнения, които се пораждат, а когато се пораждат съмнения в едно обвинение, то същите следва да бъдат тълкувани единствено и само в полза на подсъдимите, но не и против тях. Самият факт, че представителя на държавното обвинение поиска налагане на наказание при условията на чл.55 от НК и посочи толкова ниски по размер наказания, имайки предвид предвидените в санкционната част на разпоредбата на чл.115 от НК, на мен лично ми говори за това, че той самият не е убеден в обвинението, което поддържа. Алтернативно, дори да допуснем, че има извършено деяние, което по някакъв начин е в причинно- следствена връзка с настъпилата смърт, то това извършено деяние от подзащитните ми, би намерило правната си квалификация в чл. 124 ал.1 предл.1 от НК, тъй като, ако двамата са имали умисъл за нещо в този момент, е единствено и само за нанасяне на някаква телесна повреда, но не и за причиняване на смърт. По отношение на престъпния резултат - причиняване на смърт, единствено може да се приеме, че са действали по непредпазливост. Липсват доказателства, че подсъдимите са искали, пряко са целели и са допускали причиняването на смъртта на пострадалата. Относно липсата на умисъл, било то алтернативен, както се поддържа в обвинителния акт, за причиняване смъртта на пострадалата може да се съди по силата на нанасянето на удара или няколкото удари на мястото на нанасяне, било е по тялото, но не в жизнено важни части. Може да се съди и по средството използвано, но да допуснем, че е било нож, то е било с дръжката на ножа, не с острието, не се е целяло проникване на острието в тялото на пострадалата. Подзащитните ми не са нанесли много и безогледни

удари на пострадалата, както твърди обвинението, обосновавайки твърдението си за евентуален умисъл, тъй като няма медицински находки за повече от два удара. На следващо място, те сами са преустановили действията си. Причиненото от тях, дори да приемем, че е в обема, за който твърди обвинението, само по себе си е нямало да доведе до смъртта на пострадалата, ако тя бе потърсила медицинска помощ, дори и не веднага след събитиято. Предвид всичко по-горе, още веднъж моля съда да признае подзащитните ми за невиновни по повдигнатото обвинение по чл.115 от НК, поради недоказаност на същото. Алтернативно, ако намери, че действията на подсъдимите са в причинно-следствена връзка с настъпилата смърт и приеме, че извършеното от тях деяние намира правната си квалификация, както казах по-горе в чл. 124 от НК, в санкционната част на разпоредбата на чл. 124 ал.1 предл.1 от НК се предвижда наказание от 3 до 12 години лишаване от свобода и моля съда да им наложи наказание в минималния размер - 3 години, като считам, че за постигане целите на наказателното преследване не се налага ефективното изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода. Моля, при определяне на наказанието, съдът да съобрази всички обстоятелства относно подбудите и мотивите за извършване на престъплението. Относно личността на подсъдимите, много добрите им характеристични данни, трудовата заетост на подсъдимата П., процесуалното им поведение по време на целия наказателен процес, събраните данни, че двамата подсъдими са неконфликтни, неагресивни, скромни хора, в настоящия случай са предприели действия единствено и само в защита на детето си.

АДВ. П.: Почитаеми господин Председател, уважаеми съдебни заседатели, моето искане към настоящия съдебен състав е да постанови присъда, с която да признае подзащитните ми за невиновни за извършено деяние по смисъла на чл.115 от НК. Аз от своя страна ще ви моля да не приемате тезата на прокурора и на представителя на частните обвинители, тъй като считам, че те направиха заключения, които се обосновават от необективно възприемане на доказателствата по делото. Считам, че изложената в обвинителния акт фактическа обстановка не бе доказана. Фактическата обстановка, която бе установена в хода на съдебното следствие е различна от посочената в обвинителния акт и възпроизведена в пледоарията на представителя на прокуратурата. Всъщност според версията в

обстоятелствената част на обвинителния акт, подсъдимите са нанесли множество удари по тялото на пострадалата, по главата, краката, ръцете, със сап, нож, юмруци и др. Тази версия не съответства на доказателствения материал събран по делото, изпълнена е с вътрешни противоречия в отделни части, дори абсурдна. Според обвинителния акт, подс. Г. ударил силно пострадалата И. със сопа в областта на кръста и последната е паднала на земята. Същевременно подсъдимата е нанесла множество удари с дръжката на ножа в областта на бъбреците и половите органи на пострадалата. Тази версия в обвинителния акт, в по-голямата си част не се подкрепя дори и от основните свидетели на обвинението. Какво всъщност е установено в съдебното следствие. Според свид. Р. А. - очевидец на инцидента, според нейните думи и обяснения, още със своето идване подсъдимата е ударила пострадалата по шията и тя е паднала, след което е започнала да нанася удари с дръжката на ножа по главата и по хълбоците ѝ. Т.е., излиза, че пострадалата е паднала не вследствие на ударите, нанесени от подсъдимия и подсъдимата. Показанията на тази свидетелка са в противоречие с показанията на други основни свидетели на обвинението - свид. А. и свид. Н.. Според свид. А., подсъдимият е нанесъл юмручен удар в областта на лицето на пострадалата, т.е. удара е нанесен с юмрук. В тази насока и са показанията на свид. Н., която каза, че пострадалата е паднала на земята, след като подсъдимият я е ударил по шията. Тези действия според двамата свидетели са станали в салона, а не отвън, както твърдят повечето свидетели. В настоящото производство са налице и втора група свидетели, също очевидци, роднини на подсъдимите, които изнасят факти, различни от показанията на първата група досежно механизма и причиняването на травматичните увреждания. Според тях двете жени са започнали да се дърпат, вследствие на което са паднали на земята. Според свид. П., подсъдимата е нанесла удари по гърба, с дръжката на метла, която е намерила на двора в салмата. Налице са и редица противоречия досежно използваните средства, с които са причинени уврежданията. Според обвинението, подсъдимите са имали в себе си дървени сопи, а подс. П. е носила и нож. Тук също са налице две групи свидетелски показания, като според първата група са носили ножове и колове. Свид. А. много подробно обясняваше на съда колко големи са били ножовете. Според свид. А., подсъдимият с дясната си ръка е носил лост, а в лявата нож, като подсъдимата също е носила нож. Според свид. М. мъжът е имал нож, а жената държала

сопа, с която счупила прозорците и т.н. Противоречията са много. От показанията на втората група свидетели свид. П., свид. Г. и свид. Й., всъщност се установи, че подсъдимите не са носили никакви оръжия. Свид. П. каза, че е ударила пострадалата, но и тримата свидетели посочиха, че не те, а рода на пострадалата е носил оръжие и виждайки ги, те са избягали. Това бе твърдяно от свид. Ж.. Ще моля съда да обърне внимание на незаинтересованите свидетели, а именно полицейските служители, на които пострадалата е разказала какво се е случило, които непосредствено след инцидента са възприели състоянието й. Свид. С. каза, че пострадалата му е заявила, че е получила удар в областта на гърба, с тъп предмет, но не е видяла с какво. Предположила е, че Г. я е ударил и след прочитане на показанията уточни, че някой от близките на пострадалата, а не пострадалата, е споменал, че е ударена с дръжката на нож, като не може да си спомни кога е казала това, дали след инцидента или в по-късен етап на снемане на обясненията. Пред свид. П., тя също не казала с какво са й нанесени ударите. Само е казала, че Саалмито я ударил един път по гърба, като не е споменала други удари. Същото е казала и пред свид. Ж.. Всички твърдения на първата група свидетели, които явно са заинтересовани от изхода на делото и твърденията им се появяват на много по-късен етап, след смъртта на пострадалата и единствено с цел да утежнят положението на подсъдимите. Ще моля съда да обърне внимание на казаното от свид. С. М., снаха на Р. А., а именно тя каза пред съда, че това което е записано в протокола за разпит на ДП, не го е казвала и както се изрази: „Сега за сефте ми го четат. Толкова много не съм говорила.“ Каза, че не е видяла боя, те така са записали. Кой са те, най-вероятно има предвид органите на досъдебното производство. Това нейно изявление говори индиректно как се водило самото ДП, по принципа на копи пейст. Досежно показанията на свид. Д. И. в частите, в който твърди, че лично е взел кола от подсъдимия и ги изкарал от двора, считам че тези показания не следва да се възприемат от съда, няма как да е извършил тези действия, тъй тези действия са в противоречие с показанията на всички останали свидетели, включително и на майка му и на сина му, които твърдят, че когато е дошъл, всичко е било приключило, нямало никой в къщата. Подсъдимите казаха, че виждайки идването им, са избягали.

По отношение на броя на уврежданията и ударите. Според обвинението, вследствие на нанесения побой пострадалата е получила множество

травматични увреждания по цялото тяло, включително и разкъсване на слезката, като за мен не става напълно ясно как се стига до този извод на база събраните в ДП доказателства. При аутопсията, вещото лице не е установило увреждания по цялото тяло, не е установена комбинация от различни травматични увреждания. Видно от съдебномедицинската експертиза на труп при външния оглед, както посочи колежката, са установени три кръвонасядания, като едното е в областта на главата и е получено вследствие на падането на пострадалата на летището. Много удобно за тежест на обвинението, прокуратурата - това зачервяване на теменната област е посочила като увреждане, впоследствие на нанесен побой на пострадалата. Действително са установени две кръвонасядания. Вещото лице е приело, че са налице най-вероятно два удара в лявата част на тялото на пострадалата, което всъщност не се отрича и от самата подсъдима, която каза, че я е ударила с пръчката на метлата, като не можа да уточни дали един или два пъти. Както посочи и колежката, възможно е разкъсването на слезката да се дължи на паданията на пострадалата, тъй като са налице данни, че тя е падала няколко пъти. Според показанията на свид. А., свид. А., свид. Й. У. и Н. У., цялото тяло на пострадалата е било синьо. Имала е синини на бъбрека, на гърба, на лявата ръка, в задната част на двата крака, включително и в слабините. Според показанията на друга част свидетели, също роднини, а именно свид. У., К. и М., тя е имала кръвонасядания единствено по лявата страна, по лявата ръка. Свид. А. Щ., подобно на посочените свидетели, с много емоции описа колко кръвонасядания имала пострадалата, в кои области, колко силни болки е изпитвала по време на пътуването, а свид. А. А. каза, че по време на пътуването С. е била наред, всичко е било нормално. Ако приемем, че е имала толкова синини в описаните части, то странно къде са изчезнали по-късно при аутопсията, при която са установени две кръвонасядания в областта на тялото. Ако в действителност е имало други кръвонасядания, те са щели да бъдат установени при аутопсията. С оглед казаното от вещото лице, с оглед заболяването на черния дроб на пострадалата, възстановителния период на кръвонасяданията е забавен. Да приемем, че показанията на посочените по-горе свидетели са лица, заинтересовани от изхода на делото, абстрахирайки се от показанията на двете групи свидетели, роднини на подсъдимите и на пострадалите, аз ще ви моля да обърнете внимание на показанията на тримата свидетели – С., П. и

М., които не могат да бъдат обвинени в каквато и да била симпатия към някоя от страните. Вярно е, че не са очевидци на инцидента, но както казах и по-горе, те са добили преки впечатления от състоянието на пострадалата. На самите тях пострадалата е заявила, че има само кръвонасядания в областта на гърба. Не е споменала за никакви други наранявания, като на единия свидетел, а именно на свид. С. е показала полученото нараняване. То е било охлузване. Нямала е синини, нямала е нищо друго. Аз изцяло съм съгласна с казаното от свид. М. в съдебно заседание, че ако действително са ѝ били нанесени множество удари в областта на тялото, главата, то задължително са щели да бъдат забелязани от тях. Съпоставяйки свидетелските показания на двете групи и на вещото лице, съвсем ясно се вижда преекспортирането на събитията от страна на роднините на пострадалата. Поради което ще моля съда да не кредитира показанията на тази група свидетели на пострадалата в частите, в които разказват за вида и броя на нараняванията, за предметите, с които са нанесени нараняванията, тъй като те са единствено стремеж да накажат подсъдимите и не се подкрепят от останалите събрани по делото доказателства и в частност показанията на полицейските служители. Аз изцяло съм съгласна с колежката, че в случая не бяха събрани никакви доказателства подзащитните ми да са извършили деянието по повдигнатото им обвинение. Дали се касае за убийство, считам, че категоричния отговор на този въпрос е, че не се касае за такова. Касае се за всичко друго, но не и за убийство. Както посочи съдебномедицинската експертиза, установява две находки по тялото на пострадалата, като само по себе си тези две находки на кръвонасядане на кожата, се определят като леки телесни повреди по смисъла чл. 130 от НК. Единственият спорен момент е по отношение на първия етап на разкъсване на слезката. Дали е получено това разкъсване от силните удари или се дължи на нещо друго, примерно падане, вдигане на тежести и др. И тъй като колежката подробно обясни, аз няма да се спирам. Също считам, че не са налице данни, които да ни позволяват да направим извода, че подсъдимите са извършили действия, с които да причинят смъртта на пострадалата. По отношение на евентуалния умисъл – съдебната практика на ВКС е категорична, че при преустановяването на живота и здравето на гражданите, съдът следва да изхожда от психическото отношение на дееца, като вземе предвид средствата, с които са действали, интензивността на нападенията, броят и силата на ударите. Считам в случая, че не бяха

установени множество удари върху пострадалата. Установените при аутопсията кръвонасядания и увреждания са само две, както посочих, което според вещото лице говори за два удара, което не се отрича и от подсъдимите и от свидетелите. Както каза и колежката, ако ударите бяха с голяма сила и интензитет, задължително биха се получили други увреждания, най-малкото счупване на ребро. Ето защо, все пак основателно се поставя въпр. дали е налице разкъсване на слезката. Ако съдът прецени, че подзащитните ми следва да носят отговорност за извършено от тях престъпление, считам че извършеното от тях съставлява от обективна и субективна страна съставомерните признаци на деянието по чл. 124 ал.1 от НК, поради което ще моля уважаемия съд да признае подзащитните ми за невиновни по първоначално повдигнатото обвинение и да ги признае за виновни за извършено престъпление по чл. 124 ал.1 от НК, като им наложи наказание към минималния предвиден в закона размер, изпълнението на което да отложите за изпитателен срок.

Съдът ДАВА ПРАВО на ЛИЧНА ЗАЩИТА на подс. Ц. В. Г..

ПОДС. Г.: Съгласен съм с това, което казаха моите защитници. Нямам какво да добавя.

Съдът ДАВА ПРАВО на ЛИЧНА ЗАЩИТА на подс. А. И. П..

ПОДС. П.: Съгласна съм с това, което казаха моите защитници. Нямам какво да добавя.

Съдът ДАВА ПРАВО на ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. Ц. В. Г..

ПОДС. Г.: Исквам условна присъда. Не съм я бил, не съм я ударил.

Съдът ДАВА ПРАВО на ПОСЛЕДНА ДУМА на подс. А. И. П..

ПОДС. П.: Исквам условна присъда.

Съдът се ОТТЕГЛЯ на тайно съвещание.

След тайно съвещание съдът ОБЯВИ присъдата си, като РАЗЯСНИ на страните правото им на жалба или протест.

Съдът ОБЯВИ, че мотивите към присъдата ще бъдат изготвени в срока по чл.308, ал.2 от НПК.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието по делото се закри в 16.05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____